

Rok I.

M a j 1895.

Nr. 3.

# SS. EUCHARISTIA

czasopismo religijne.

Wychodzi raz na miesiąc.

TU ES SACR(D)OS  
IN AETERNUM  
SECUNDUM ORDINEM  
MELCHISEDECH  
(Ps. 109).



PATER  
TALES QUAERIT  
QUI ADORENT EUM  
IN SPIRITU  
ET VERITATE  
(Joan. IV. 23).

To czasopismo miesięczne polskie jest założone na polecenie Generalnej Dyrekcji w Paryżu, (27 Avenue Friedland) i Generalnej Dyrekcji dla Austrii (Feldkirch Vorarlberg R. P. J. Künzla) jako organ Towarzystwa Kapłanów polskich adoracyi Przenajświętszego Sakramentu.

**Prenumerata:** dla nie-Członków T. P. A. rocznie: 1 złr. 80 ct. — dla Księstwa Pozn. mk 3.30 — dla Rosyi rs. 2.

Tylko kapłani i klerycy mogą to pismo prenumerować.

**Ogłoszenia** od wiersza petitem (lub jego miejsca) 10 ct. wal. austr.

**Rękopisów** przyjętych do druku Redakcyja nie zwraca.

**Redakcyja, Administracyja i Ekspedycyja:** ks. LUDWIK DĄBROWSKI, proboszcz o. ł. w Bruckenthal p. Uhnów.

Z Drukarni Ludowej we Lwowie.

L. 2152.

Wolno drukować.

Z KONSYSTORZA METROPOLITALNEGO OBRZ. ŁAC.

We Lwowie dnia 15. Maja 1895.

† *Seweryn, ABp.*

T R E Ś Ć :

Marya i Przenajświętszy Sakrament Ołtarza. — Matka Boża od Przenajświętszego Sakramentu. — Arko Przymierza, módl się za nami! -- Kronika. — Drobne uwiadomienia.

## Marya i Przenajśw. Sakrament Ołtarza.

Najśw. Marya P. jest wielką Pośredniczką u Jezusa; Pośredniczką przez poczęcie z Ducha św., przez pełne łaski narodzenie, przez boleść pod krzyżem, Pośredniczką przez udzielanie nam wszystkich łask, otrzymanych od Chrystusa; teolodzy zgadzają się w tem, że wszystkie łaski przechodzą przez ręce Maryi. Czy pod temi łaskami rozumie się także Przenajśw. Sakrament Ołtarza albo czy też co do tego tylko zrobił Bóg wyjątek od ogólnego prawa skarbnicy łask, udzielonego Maryi?

W czasie krwawej Ofiary na krzyżu, stała Najśw. Marya Panna jako Matka Pana, jako współcierpiąca, jako nowa Ewa, w najściślejszym związku z Jezusem — i ten związek Sam Boski Zbawiciel, umierając na krzyżu wyraźnie zaznaczył; czyż więc przypowtarzaniu bezkrwawem Ofiary na krzyżu w Przenajśw. Sakr. Ołtarza został ten związek z Maryą zerwany i zniesiony? Pytanie to ma praktyczną bardzo stronę, ale także, jako mało poruszane przez teologów nowszych, ciekawą. Posłuchajmy więc o tem najznakomitszego męża naszych czasów, Apostoła Przenajśw. Sakramentu Ołtarza, świątobliwego sługi Bożego, P. J. Eymarda, który pisze:

„Słusznie czcimy wszystkie tajemnice w życiu Matki Bożej. W życiu Najśw. Panny w Nazarecie widzimy wzór życia cichego; serce zasmucone, cierpiące znajduje pociechę patrząc na Matkę Bolesną, wszystkie czynności Najśw. Panny zawierają łaskę, która każdego stosownie do jego stanu i powołania pociąga. Marya żyła więcej jak 15 lat (według niektórych podań 25 lat) po wniebowstąpieniu Chr. P. Na czem przepędzała Najśw. Marya P. te długie dni wygnania i jaką naukę mieści w sobie ten ważny okres życia Najśw. Maryi P.? Dzieje apostołskie, zdaje się, dają na to dosyć wyraźne objaśnienie. Pierwsi chrześciance żyli w pokoju, w najściślejszej miłości braterskiej, wzdychali do śmierci męczeńskiej i trwali, jako przygotowanie do tego, w łamaniu chleba (*perseverantes in fractione panis*). (Act. Ap. II. 42). Życie z Przenajśw. Sakr. i przez Przenajśw. Sakrament, śpiewanie św.

duchownych hymnów było szczególniejszym rysem charakterystycznym Kościoła pierwszych czasów; Duch św. przedstawił nam to we wzniosłych Dziejach apostołskich św. Łukasza. To było także treścią ostatnich lat życia Najśw. Panny; w Przenajśw. Sakramencie Ołtarza znajdowała Ona błogosławiony Owoc żywota Swego a w życiu z tą Przen. Tajemnicą szczęśliwe czasy w Betleem i Nazarecie.

Tak — Marya trwała szczególnie w łamaniu chleba, przeto jest Marya wzorem, życie Jej jest łaską dla tych dusz, które poświęciły się Najśw. Sakr. i w tym Przenajśw. Sakr. znajdują punkt środkowy swego życia i jego najważniejsze zajęcie.

Gdy Boski Zbawiciel dał nam Najśw. Pannę za matkę, jako Jej dzieci, powinniśmy Ją czcić i kochać. Jeżeli przeto chcemy wnikać w ducha naszego powołania i wszystkie objawy do tego środka (centrum) odnosić, bez którego nie możemy nic dla chwały naszego Mistrza i dla naszego zbawienia wykonać, to musimy studyować i naśladować wszystkimi siłami życie Najśw. Maryi P. we Wieczerniku, to życie poświęcone zupełnie służbie i czci Przenajśw. Szkramentu. Marya wstąpiła na górę Kalwaryi, aby współcierpieć i współumrzeć z Jezusem; Marya zstąpiła z Kalwaryi ze swoim przybranym synem Janem do Wieczernika, aby rozpocząć nowe macierzyństwo u stóp Jezusa w Przenajśw. Hostyi. Tak, jeżeli wy jesteście szczęśliwymi wybrańcami Przenajśw. Sakramentu, to zawdzięczacie tę łaskę bez wątpienia Najśw. Maryi Pannie, Ona to przyprowadziła was, jakby za rękę, do Jezusa. Pod Jej obronę się oddajcie; jeżeli chcecie być wiernymi sługami króla Jezusa, to bądźcie pobożnymi dziećmi Maryi, Królowej i Matki sług naszego Pana. Ona jedynie jest prawdziwą i doskonałą kopia cnót Swego Boskiego Syna; Ona zna tajemnicę Jego miłości; Jej wielkie zadanie na tem polega, aby wykształcić w nas Jezusa. Matki zadaniem jest wychowanie; zdaje się jakoby Jezus umierając powiedział do Maryi: „W ręce Twoje składam owoce odkupienia, zbawienie ludzi, służbę Sakram. Miłości; wykształć mi dobrych czcicieli w duchu i w prawdzie, którzyby mię czcili i służyli mi, jak Ty mi służyłaś i czciłaś mię“. Przybierzcie więc w waszych stosunkach do Jezusa myśli i mowę, postawę i czynności Maryi, podzielcie się choć częścią Jej miłości i jej cierpień; wszystko w Maryi będzie wam wołać: Jezus! większa chwała Jezusa, najdoskonalsza służba Jezusowi“.

Tera pisze dalej Świątobliwy Sługa Boży, P. Eymard, specjalizując: Życie Maryi we Wieczerniku powinno być wzorem naszego życia. Marya jest tam królową na kolanach, jako czci-

cielka i sługa sakramentalnego Jezusa. Tak, uklęknięcie przy boku Matki waszej i czcicie z Nią Jezusa! Któż może poważnie wątpić, że Marya największą część dnia i nocy przepędzała na adoracji Jezusa? Wszystko w Maryi dążyło do Jezusa i gubiło się w Jezusie. Jeden i ten sam rys łaski połączył Najświętsze Serca Jezusa i Maryi, dwa płomienie powstały z jednego i tego samego ogniska miłości; przez Maryę i w Maryi znalazł Bóg najdoskonalszą cześć stworzeń czystych, dla Maryi samej byłby Jezus ustanowił Przenajśw. Sakrament Ołtarza.

Drugim wzniosłym obowiązkiem życia eucharystycznego jest komunie św. Sługa Boży P. Eymard, pisze o tem: „Gdy idziecie do Komunii św. przyobleczcie się w zasługi, w miłość i pragnienie Maryi. Czyż nie przystoi to matce, ubrać i przyozdobić swą córkę na gody, nawet we własne suknie? Czyż Marya w Kanie nie wspomogła ubóstwa i przykrego położenia oblubieńców? Z pewnością, to przygotowanie jest najlepszem, które się z Maryą, Matką Bożą, robi; Jezus pewnie daleko chętniej przyjdzie, gdy u was znajdzie Swą Matkę“.

Nawiązując do utrzymywania w czystości św. naczyń, ołtarza, poświęconych szat kośc. pisze P. Eymard: „Marya czuwała nad utrzymaniem szat, należących do ofiary; Ona sama sporządzała je z wielką gotowością. Gdy pracujecie w podobny sposób dla Przenajśw. Sakr. Ołtarza, czyńcie to w tej intencji i z tą radością i weselem ducha, jak to czyniła Najśw. Marya Panna, która pracowała równie chętnie dla Jezusa w Przen. Sakr. Ołtarza,“ — jak niegdyś dla dzieciątka Jezus. P. Eymard przemedytował całą tajemnicę eucharystycznego życia Maryi. W tem opierał się na Ojcach św. i Nauczycielach kościoła. Następujące wiersze świadczą o tej gruntownej jego znajomości: „Wyższa nad Cherubiny wiedza Najśw. Maryi Panny sprawiła w Niej tak doskonałą znajomość Boskiego Serca Jezusa i tego nieocenionego Daru Przenajśw. Sakr. Ołtarza, jakiej ani Anioł, ani człowiek żaden nigdy nie posiadał; jak niegdyś znała śmiertelną trwogę Jezusa w ogrodzie oliwnym, tak wiedziała, jaka walka odbyła się w Boskiem Sercu Jezusa przy ustanowieniu Przenajśw. Sakramentu Ołt. i jak wielkie ofiary to Go kosztowało; Ona naprzód widziała to morze wzgardy i zelżywości, które Mu przyniesie do końca czasów Sakramentalna obecność wśród niewdzięcznych ludzi. Gdy Jezus Jej przed ostatnią wieczerzą objawił, że teraz przyszła godzina najwyższego tryumfu Jego miłości, że teraz chce ustanowić tę tajemnicę, przez którą wszyscy chrześciance wszystkich czasów podzielać będą szczęście Boskiego Macierzyństwa i Wcie-

lenia, z największą wdzięcznością upadła Marya Jezusowi do nóg. Ona zgodziła się na dłuższy Swój pobyt na ziemi i na zwłokę w Swej wiecznej nagrodzie, aby być jeszcze na ziemi czcicielką, stróżem i sługą Przenajśw. Sakramentu i Mistrzynią, Nauczycielką czci tej uwielbienia godnej Tajemnicy.

Maryja rzeczywiście, nie da się pomyśleć, bez nabożeństwa do Przen. Sakr., przewyższającego wiarę i miłość wszystkich Świętych. Twierdzić, że który Święty przewyższył w tem Maryję, byłoby prawie bluźnierstwem.

Z rozmyślenia nad temi kilku zdaniem, przychodzi się do uczucia, że dla Matki i Syna nie było piękniejszego, zaszczytniejszego a przytem głęboko prawdziwego stosunku, jak życie Maryi z Jezusem w Przenajśw. Sakr. — życie, które wprawdzie miało dzielącą zasłonę postaci chleba — ale te zasłonę z najdoskonalszą wiarą i bezgraniczną miłością Maryi przenikało.

Wszystkie te stosunki między Przen. Sakr. i Najśw. Panną wyraził P. Eymard w tytule: „Matka Boża od Przenajśw. Sakramentu“. Pod tym tytułem czczą odtąd synowie świąt. Ojca Eym. Najśw. Pannę; we wszystkich swoich kościołach wybudowali jeden ołtarz pod tem wezwaniem; tytułu tego jednak nie ustanowił P. Eymard samowolnie, ale najpierw poddał go zdaniu i sądowi wielu Biskupów Francyi i Hiszpanii i dopiero za ich pozwoleniem i uznaniem publicznie zaczął używać; nie podpada więc ten tytuł żadną miarą pod ów dekret S. C. R., który nowszych pisarzy, „qui ingenia acuunt, novos titulos inveniundo“ gani, jak to zresztą zupełnie pewne informacje stwierdzają. Wzywajmy więc często Najśw. Maryi Panny przed Mszą św. słowami P. Eymarda: „O Maryo, Pani i Matko od Przenajśw. Sakramentu, Matko i Wzorze Czcieli Najśw. Sakramentu, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy.

---

## Matka Boża od Przenajśw. Sakramentu.

Obecnie rozwija się nabożeństwo do przenajśw. Sakramentu coraz wspanialej, wystawienie Przenajśw. Sakr. odbywa się z coraz większą uroczystością, Msza św., Komunia, odwiedzanie Przenajśw. Sakr. należą obecnie do porządku dziennego chrześcian pobożnych. Wobec tego ciśnie się pytanie: Czy niema Maryja, powierniczka wszystkich Tajemnic, Mistrzyni i wzór każdego nabożeństwa i każdej cnoty, żadnego szczególnego miejsca w nabożeństwie do Przen. Sakr.? A jeśli ma, gdzie jest to miejsce?

Jakiej pomocy może i chce nam<sup>e</sup> Marya udzielać do wypełnienia naszych obowiązków względem Przenajśw. Euch. — czy pomoże nam, znaleźć Swego Syna, zakrytego pod zasłoną Sakramentu? Słowem, czy jedynie i wyłącznie tu, co do Przen. Sakr. Marya nie jest naszą Mistrzynią, naszym Wzorem, naszą Matką?

Pobożność chrześcijańska już dawno uznała stanowisko Najśw. Maryi Panny do Przenajśw. Hostyi, a przekonania swoje wyraziła w tytułach jak: Matka Boska Przen. Serca Jezusa, Matka B. Komunii Św., Mat. B. od Tabernakulum, M. Boska Dziękczy-nienia, Matka Boska od Wijatyku; pod tymi tytułami istnieją wielkie miejsca odpustowe i liczne bractwa. Lecz tytuł, który świątobliwy sługa Boży, P. Eymard, po poprzedniem porozumieniu i uznaniu wielu francuskich i hiszpańskich Biskupów dał Najśw. M. P., to słowo, Matka Boska od Przen. Sakramentu, obejmuje wszystkie powyżej wymienione tytuły i wyraża w dobitny sposób wysokie stanowisko Najśw. Panny względem Prz. Sakramentu.

Przeciwko temu tytułowi: „Matka Boska od Przen. Sakra-mentu“ podniesiono podobne zarzuty, jak przeciw tytułowi: „Matka B. Najśw. Serca Jezusowego“, mianowicie ten zarzut, że „Matka Boska od Prz. Sakr.“ znaczy tyle, co Pani i wyraża pewne przełożęństwo. Ale gdy nieodżałowanej pamięci, wielki Pius IX. uroczyście oświadczył, że ten tytuł należy się Najśw. Pannie i obdarzył go odpustami, a pod przełożęństwem żadne inne, tylko od Jezusa samego przyjęte dobrowolnie, macierzyńskie przełożęństwo Maryi chciał rozumieć, zarzut ów, przeciw tytułowi „Matka Boska od Przenajśw. Sakramentu“ nie może mieć żadnego znaczenia.

Skoro więc mąż taki, jak P. Eymard, którego całe jego życie, jego zakłady, jego osoba i cała istota okazują jako wielkiego świętego, jako od Boga posłanego Apostoła naszych czasów jako założyciela wielkiego, cały świat obejmującego ruchu eucha-rystycznego, dał najśw. M. P. ten zaszczytny tytuł, a wielu Bi-skupów go przyjęło i wzbogaciło licznymi odpustami, możemy bez wahania pozdrawiać Królowę Nieba tym tytułem.

Założyciel nasz nazywa Maryą w pierwszej linii tak dlatego, że Ona, jako Matka Jezusa, dała Słowu najczystsza Swą krew, którą On w dniu Wcielenia przemienił w swoje własne Ciało i Swoją własną Krew, aby je potem przy ostatniej Wieczerzy, przemienić, poświęcić, zakonsekrować jako Sakrament Swej Miłości. P. Eymard nazywa Maryę tak powtórnie jako ogólną Szafarkę łask; przez ten przymiot należy się Jej nieograniczone prawo rozporządzania Przenajśw. Sakr. i łaskami, w Niem będącemi,

Ponieważ ten Sakrament jest najskuteczniejszym środkiem zbawienia i najszlachetniejszym owocem odkupienia, to jest logicznie zadaniem Maryi, jako wielkiej Szafarki łask, znajomość i miłość Przenajśw. Sakr. podnosić, Przenajśw. Sakr. w świecie rozszerzać, Kościoły mnożyć, wiarę w Przenajśw. Sakr. przeciw błędom bronić, przygotowywać dusze do Komunii św., zagrzewać do słuchania Mszy św. i odwiedzania Przenajśw. Sakram.; Ona jest według powszechnej nauki Kościoła Skarbniczką wszystkich łask, a więc także tych, które Przenajśw. Sakr. w sobie mieści, które do Niego prowadzą i od Niego swój początek mają.

Tu jak tam jest Maryja, która światu daje Przen. Sakr.; w pierwszym znaczeniu jest Ona Sama z istotą Tajemnicy wewnętrznie połączona, dając Przedmiot Tejże, materiam t. j. Syna Swego, w drugim znaczeniu daje Maryja Przen. Sakr. każdemu z nas i rozdziela go; Ona jest środkiem życia zewnętrznego Przen. Hostyi, narzędziem Jej rozszerzania i Jej skuteczności w duszach ludzkich.

Na koniec wskazuje tytuł: „Matka Boska P. Sakr“ na życie eucharystyczne Maryi po wniebowstąpieniu Jezusa. Najśw. Panna żyła przecież, jak wszyscy przyjmują, jeszcze 25 lat po wniebowstąpieniu Pańskim u Jana św., Swego pierwszego i najwierniejszego syna przybranego. Przen. Sakr., Msza św., Komunia św. istniała już wówczas Czyż możemy więc przypuścić, że Maryja, Królowa wszystkich Świętych, która wszystkie dary, jakie Pan kiedy któremu stworzeniu Swemu udzielił, posiadała w zupełności, miała mniejszą znajomość i miłość do Przen. Sakr. jak ś. Tomasz z Akwinu, ś. Alfons Ligouri, św. Filip N, Bł. M. Mał. Alacoque? Czyż mógł kto Boga więcej poznawać i kochać, jak Matka Boża — i Syna jmógł kto więcej kochać, jak Matka, i tajemnicę męki lepiej pojąć, ak Matka Bolesna? Wiara więc mówi nam, że Maryja miała największe nabożeństwo do Przenajśw. Sakramentu, jakie kiedy było u którego z ludzi i jakie w ogóle jest możliwem.

Tą wiarą prowadzeni, możemy i musimy przyjąć jako rzecz pewną i stanowczą, że Maryja życie Swe przepędziła u nóg Przen. Hostyi, karmiła się Przen. Sakr., słuchała Mszy św., czciła Jezusa pod postacią chleba i to w s; osób najdoskonalszy; słowem, Maryja wypełniała względem Przenajśw. Sakramentu wszystkie obowiązki wiernej Córki Kościoła; uważała sobie za zaszczyt, służyć Temu, Którego jest Matką. Maryja jest przeto najdoskonalszym Wzorem dla chrześcian w nabożeństwie do Przen. Sakr. Moją rzeczą jest przeto, w czci Przen. Sakr. kopiować Maryją tak dokładnie, o ile to możliwem, wchodzić w Jej zamiary, okrywać się Jej cnotami,



mianowicie Jej wiara, miłością. Jej skupieniem i Jej życiem z Jezusem w Przen. Hostyi. W taki sposób nabożeństwo moje będzie w sobie doskonalszem a Jez. przyjemniejszym.

Jakiż nowy i wspaniały widok i pogład otwiera się teraz przed oczyma duszy. W tym małym punkcie Przen. Hostyi ściąga Jezus do Siebie całą Trójcę Przenajśw., tutaj otaczają Go w najgłębszej czci niezliczone legiony duchów świętych; tutaj łączy Jezus dla mnie Bóstwo i człowieczeństwo, tajemnice swego wiecznego i doczesnego życia, Boskie Swoje własności i Swoje cnoty; w tym oceanie Swego eucharystycznego Serca każe On zlewać się wszystkim strumieniom Swych łask, wszystkie zasługi Swych czynności, dzieł i cierpień. Aby więc ta Hostya prawdziwie Niebo i ziemię w sobie łączyła, obejmuje niejako Marya zarząd tej Tajemnicy; Ona jest przecież pierwszym źródłem tego Sakramentu, z którego to Ciało i Krew pochodzi, które my pożywamy; Ona jest przeto także Matką Sakramentalnego Jezusa; Marya występuje tutaj z posłannictwem, aby dać światu Przenajśw. Sakr. Ołtarza a świat do Tegoż Sakramentu przyprowadzić i porwać, aby przez Jej pośrednictwo świat nowe życie, właściwie ożywienie, swoje zbawienie i swe prawdziwe szczęście znalazł.

Taką jest wspaniała treść tego dla Maryi tak pełnego chwały a dla nas pełnego błogosławieństw. tytułu: Maryo, Matko Boska Przenajśw. Sakramentu, Matko i Wzorze czcicieli Przenajśw. Sakramentu, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy.

### „Arko Przymierza módl się za nami.“

„Ustanowił mię królem na Syonie“ (Ps. 2).

Maryja jest miejscem odpocznienia Boga eucharystycznego, Króla na Syonie Nowego Zakonu, Kościoła św.; tak była Ona także w życiu Boga — Króla na ziemi Jego miejscem odpocznienia, Arką Przymierza. Tak jak Syon, góra święta, była mieszkaniem Melchisedecha, króla Salem, (Jeruzalem) tak Maryja jest mieszkaniem Melchisedecha Nowego Przymierza, Tronem Jehowy, naszego Boga — Przymierza. On to jest, który w Prawdzie przynosi ofiary dziękczynienia ze swego — pod postaciami chleba i wina ukrytego Ciała i Krwi; ofiarę pokoju za grzeszny, z Bogiem rozdzielony świat, jak niegdyś za Abrahama Melchisedech ofiarował. O Maryo, Matko Boga Przymierza, Matko litości i pokoju między Bogiem i rodzajem ludzkim, uproś nam przeba-

czenie i wierność u naszego Boga — Przymierza, który na ołtarzu jako ofiara spoczywa.

Dawid założył (1048 przed Chr.) na górze, odebranej Jebusytom, nieprzyjaciołom Boga, rezydencję królewską i przez przeniesienie Arki przymierza poświęcił ją znowu na mieszkanie niebieskiego Melchisedecha. Tak, Ty, o Boże, uczyniłeś Maryą Twojem mieszkaniem i Ona niosła Cię przez góry do Elżbiety; i tak, jak wtedy, odprawia nasz Pan i Bóg Swój wjazd wśród brzmienia, „Benedictus“ i „Hozanna“, aby zająć mieszkanie na nowym Syonie, który się pomnaża na wszystkich ołtarzach — i sercach chrześcian!

Stolico Mądrości, Tronie Boży. Matko Przenajśw. Sakram., Matko moja i Wzorze! uproś mi łaskę, abym był mieszkaniem mojego Boga, i tak uroczyście Go przyjmował, jak Dawid, jak Zacharyasz, i jak niegdyś lud żydowski przy jego uroczystym wjeździe do miasta na Syonie Go witał i przyjmował.

On nawiedził i przyniósł zbawienie ludowi swemu i użył do tego Arki Nowego Przymierza; przez Tę przyszedł On i został na świecie i uczynił ziemię Tronem Swoich łask i dobrodziejstw.

O jakże wdzięcznymi jesteśmy Tobie, Matko Przenajśw. Sakr., Matko Ciała i krwi Pana Jezusa Chrystusa. Ty jesteś Górą niebieską, świętym Syonem, krajem obiecany, dziedzictwem Ojców, Arką Nowego Przymierza, przez Ciebie otrzymaliśmy Jezusa, zbawienie nasze! O Matko i Wzorze wszystkich czcicieli Przenajśw. Sakr. — Matko Przenajśw. Sakramentu, Arko Przymierza, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy, Amen.

## Kronika.

JExc. Najprzewielebniejszy X. Metropolita obrz. łac. i Arcybiskup Seweryn Morawski, pismem Wys. Konsystorza metr. obrz. łac. we Lwowie z dnia 23. kwietnia b. r. l. 1011. raczył zamianować, właściwie potwierdzić, nominację Dyrekeyi generalnej w Paryżu. — X. L. Dąbrowskiego Dyrektorem Dyecezalnym Towarz. Kapłanów Adoratorów.

„Równocześnie, czytamy dalej w powyższem piśmie, zawiadamiamy X. Proboszcza, że w najbliższej Kurendzie zostanie polecone pismo pod Jego redakeją wychodzące: „SS. Eucharistia“.

Najprzewielebniejszy Książę-Biskup Krakowski, X. Dr. Jan kniaź de Kozielsko Puzyna, w Notificationes ad universum venerabilem Clerum, z dn. 23. kwietnia b. r. Nr. 1720., w prześlicznym dłuższem, bo dwie przeszło szpalty większego formatu obejmującym: „Zaleceniu Bractwa p. t. Confraternitas sacerd. ador. St. Sacram.“ przedstawiwszy

dogmatyczne znaczenie wielkiej Tajemnicy Przen. Sakr. Ołtarza, przytacza słowa Św. Augustyna i Św. Wawrzyńca Justiniana, do tego wielkiego Sakramentu Miłości się odnoszące, zaznaczając, że w tej miłości największą cząstkę mają Kapłani, a jednym ze środków spotęgowania tej czei i miłości jest przystąpienie do związku Kapłanów świeckich, Adoracyi Przen. Sakr., utworzonego przez świętobliwego X. Eymarda, założyciela kongregacyi OO. Przen. Sakr. w Paryżu.

Podaje dalej zdania i polecenia tego Towarz. przez Ojca Św. Piusa IX i Ojca Św. Leona XIII., wyjaśnia cel tego Towarzystwa, obowiązki członków, polecając pisemko „SS. Eucharistia“ będące organem Bractwa, a wychodzące raz na miesiąc staraniem X. Ludwika Dąbrowskiego, wylicza dalej odpusty i przywileje członków Ador. Przen. Sakr. i kończy słowami:

„Bacząc na tak święty i pożyteczny cel tego związku, nie wahaamy się, w ślad za 230 innymi Biskupami, polecić Wieleb. Duchowieństwu tak samego Bractwa, jako też organu tegoż pod tytułem „SS. Eucharistia“.

„Skosztujcie. Kochani Bracia, jak słodkim jest Pan i w częstej, jeżeli można, codziennej adoracyi, spieszcie wszyscy bez wyjątku do stóp Jego, by Mu składać swe ofiary, hołdy i dzięki i czerpać z Jego Serca zdroje łaski, pociechy i mocy, a spotęgowawszy w sobie ogień miłości, rozpalać nim inne dusze i pociągać je również do *co miesięcznej adoracyi*.

Po bliższe szczegóły odsyłamy do X. Antoniego Opidowicza, Proboszcza w Sułkowieach, jako zatwierdzonego przez Nas dyecezalnego Dyrektora Bractwa, „† Jan, Ksiądz-Biskup mp. Dan w Krakowie 23. kwietnia 1895.

JExc. Najprzewielebniejszy X. Biskup Tarnowski, Ignacy Łobos, pismem Wysokiego Konsystorza Biskupiego w Tarnowie dnia 29. kwietnia 1895. Nr. 1610. do X. Ludw. Dąbrowskiego zawiadamia najłaskawiej: „Nadesłany numer z kwietnia r. b. czasopisma religijnego pod tytułem „SS. Eucharistia“, przyjął Konsystorz Biskupi do swej wiadomości i według życzenia Waszej Wielebności, wyrażonego w dołączonem podaniu, będzie w najbliższym numerze kurendy dyecezalnej zamieszczone polecenie rzeczzonego pisma, oraz zachęta do kapłanów, aby przystępowali do Stowarzyszenia adoracyi Najświętszego Sakramentu“.

† Ignacy Biskup. — Z Konsystorza Biskupiego. — Tarnów dnia 29. kwietnia 1895.

Za to poparcie sprawy Adoracyi Przenajśw. Sakramentu i wydawnictwa czasopisma „SS. Eucharistia“ składa niniejszem redakcyja

tegoż pisma Najdostojniejszym Książętom Kościoła, pełne synowskiej czci, posłuszeństwa i miłości podziękowanie.

Centralny organ Tow. Kapł. Ador. Przenajśw. Sakr. czasopismo francuskie, Roczniki (Annales de l' Association des Prêtres Adorateurs) wychodzące w Paryżu w kilkudziesięciu tysiącach egzemplarzy, w zeszyte 5. na maj b. r., zamieszcza na str. 129. dłuższy artykuł pod tytułem „Polska“ w którym z wielką radością wita ruch eucharystyczny w Polsce i tuszy sobie, że przyniesie on szczęśliwe rezultaty dla Polski, której nieszczęścia czynią ten naród tym droższym dla wszystkich sere katolickich. Przesyłając zarazem dla wszystkich kapłanów Adoratorów Polski, ponowne wyrazy braterskiej sympatii i uczuć, zapewnia o swoich gorących modlitwach i pamięci przed Bogiem. Składając życzenia pomyślności i rozwoju pismu „SS. Eucharistia“ z wielką radością podnosi na naczelnem miejscu fakt przystąpienia Najprzew. Księcia Biskupa Krakowskiego do Towarzyst. Ador. Przen. Sakr. jako zapowiedź dalszego rozwoju. — (Ann. fr. str. 129. 139. 1) („L' adhaesion récente a l' Oeuvre de Monsig. J. Kozielsko Puzyna, prince-évêque de Cracovie, est un encouragement de plus„ Ann. p. 130).

W ubiegłym miesiącu przystąpiło do Towarzystwa ogółem 386 członków nowych, którzy według narodowości dzielą się: 67 z Francyi, 92 z Austrii, 73 z Niemiec, 72 Stany Zjednoczone, 52 Włochy, 41 Indye wschodnie, 4 Szwajcarya, 3 Belgia, 3 Holandya. 1 Polska, 1 Portugalia, 1 Kanada, 1 Rumunia, 1 Irlandya, 1 Gwadelupa. Między tymi zaznacza Centr. Dyr. Paryska imiona Prałatów i Biskupów: Z Austrii: S. Gr. Mons. J. K. Puzyna, Książę-Biskup Krak. — i S. Gr. Mgr. Riha, Biskup Budweisu; z Włoch: S. Gr. Mgr. Apolonio, Biskup Trewisu i S. Gr. Mgr. Fagatelli, Biskup Rimini; Stany zjedn: S. Gr. Monsign. O' Sullivan, Biskup z Mobile. — (Ann. fr.)

Centralna Dyrekcya P. A. w Paryżu uprasza Konfratrów, którzy są wpisani do Towarz. pod Nr. od 10.000 do 13.000, aby zechcieli odprawić w ciągu miesiąca maja, Mszę św. roczną za wszystkich zmarłych Kapłanów, członków Towarz. Adorat. R. J. P.

„Adveniat Regnum Tuum... Eucharisticum!“

## Drobne uwiadomienia.

1. P. T. Księża chorzy, którzy godziny adoracyi przez dłuższy czas odprawiać nie mogą, albo zdrowi dla fizycznej lub moralnej niemożności, nie są z tego powodu wykreślani z listy członków, tylko trzeba, aby co miesiąca przesyłali libellum swoje z podaniem przyczyny opuszczenia godziny adoracyi.

2. Seminarzyści, katecheci szkół, gimnazyów, profesorowie, mają przywilej co do godziny adoracyi, że przez pół godziny mogą odprawić modlitwę myślną, a przez drugie pół godziny mogą odmawiać brewiarz.

3. Modlitwa w czasie godziny adoracyi nie zależy i nie może być tylko samo recitatio breviarii, rosarii etc., ale można odmawiać brewiarz, różaniec, drogę krzyżową łącząc je z medytacją. Przedmiotem medytacyi jest wszystko to, co ma związek z Przenajśw. Sakr. Ołtarza, jak psalmy, hymny, ceremonie liturgiczne, katechizm i można przytem używać dowolnych książek.

4. Jeżeli w czasie godziny adoracyi nastąpi przerwa z powodu koniecznego zajęcia i sprawy nie cierpiącej zwłoki, to można tę przerwę uzupełnić, jednakże traci się, jeżeli przerwa trwa dłużej jak 5 minut, odpust zupełny, przywiązany do całej godziny adoracyi.

5. W celu uzyskania odpustu zupełnego, przywiązanego do godziny adoracyi, trzeba stósownie do przepisów dyceeczalnych, co tygodnia, albo co dwa tygodnie spowiadać się; przytem, trzeba, jak zwykle, jakąś modlitwę n. p. 5 Ojcze nasz, na intencję Ojca św. odmówić.

6. Jeżeli w jednym tygodniu nie odprawiono godziny adoracyi, to można w drugim tygodniu ją odprawić.

7. Odprawianie Mszy św. nie można policzyć do godziny adoracyi.

8. Ten artykuł statutów, który przepisuje każdemu członkowi P. A. odprawienie jednej Mszy św. na rok za wszystkich zmarłych członków P. A. nie obowiązuje w sumieniu; ponieważ jednak każdy kapłan zna surowość sprawiedliwości Boskiej i wielką odpowiedzialność kapłańską, nie zechce odmówić tej pociechy zmarłym swym współbraciom w czyscu. Te Mszę św. można odprawić w dowolnym czasie, nawet przedtem, nim Centralna Dyrekcya w Paryżu ogłosi seryę numerów na każdy miesiąc.

9. Obowiązkową jest tylko jedna godzina adoracyi w tygodniu; ideałem Towarz. jest codzienna adoracya; wielu księży Ador., zwłaszcza starszych, odprawia więcej godzin adoracyi; Dyrekcya Centralna życzy sobie, aby i te dodatkowe godziny notować w libellum.

10. Dla ludzi świeckich jest osobne Towarzystwo „Wiecznej adoracyi Przen. Sakramentu“, którego członkowie obowiązani są na miesiąc *jedną godzinę* adoracyi odprawić. Z radością dowiadujemy się z naszej korespondencyi, że u nas w kraju, nietylko we Lwowie, ale i na prowincyi, są Bractwa Wiecznej Adoracyi Przen. Sakr. i pomyślnym nagrodzone rezultatem, jak na nasze stósunki, próby zaprowadzenia takich Bractw przy niektórych Kościołach parafialnych.

11. Przesyłanie libellum odbywa się przy końcu każdego miesiąca, do Dyrektora dyecezalnego, który je dalej expedyuje.

12. Uprasza się artykuły do druku przeznaczone pisać na jednej tylko stronie kartki, druga ma zostać niezapisaną, a to celem szybszego składania i ułatwienia ciężkiej pracy drukarza.

### Korespondencye Redakcyi.

1. Przew. X. Kan. L. Kw. Bł. Artykuł otrzymaliśmy; prosimy o końcowy ustęp tegoż artykułu. W sprawie proponowanej pisaliśmy do Cent. Dyr. w Paryżu. — Deus adjuvabit.

2. Wiel. X. J. Kr. Jaz. Exemplarze posłano wszędzie — będzie w Kurendzie — o czem w Kronice.

3. Najczcig. X. K. Z. L. B. Gdzie jest zaprowadzonym Apostolstwo modlitwy do Najśw. Serca Jezusowego, można wprowadzać Bractwa „Wiecznej Adoracyi“ i niepotrzeba osobnej erekcyi, bo to jedno i to samo nabożeństwo.

4. Najczcig. X. O. Sułk. Libellów nie mamy; eo było jednokartkowych rozesłaliśmy w N. II. — pisaliśmy o nie do Feldkirch i do Paryża.

5. Najczcig. X. K. W. J. J. w K. Hymny i modlitwy przysłane będą drukowane w osobnej broszurce, jako bardzo potrzebna i praktyczna rzecz na uroczystość Bożego Ciała.

6. Prz. X. J. B. w D. p. B. Dyplomy przyjęcia przysły z Par. dla wszystkich członków P. A., którzy przystąpili do 1. maja; już rozesłane.

7. Przew. X. T. J. w L. Concionem „de charitate fr.“ posłaliśmy osobno.

### Warunki prenumeraty.

Czasopismo to wychodzić będzie około 15. każdego miesiąca. Prenumeratę przesyłać najlepiej przekazem pocztowym pod adresem: **Redakcyja „Eucharistii“ w Bruckenthalu p. Uhnów.**

Redakcyja jest zarazem Administracyą i Expedycyą „Eucharistii“. Całoroczna cena prenumeraty z przesyłką pocztową wynosi: 1 zlr. 80 ct. Członkowie Towarzystwa P. A. płacą tylko 1 zlr. a. w.

Uprasza się o wczesne nadsyłanie prenumeraty w celu uregulowania nakładu, gdy nadto będąc niezamożnymi, nie możemy, choćbyśmy chcieli, przesyłać bezpłatnie tego czasopisma.

Rękopisów przyjętych do druku Redakcyja nie zwraca.

Libella adorationis i pisma o przyjęcie do Towarzystwa P. A. trzeba przesyłać:

1) Na Szląsku do P. T. X. Waclawa Szumanna, proboszcza zamkowego w Jungferndorf, (p. loco) Szląsk austr. — prezes dyecezalny P. A.

2) W dyecezyi krakowskiej do P. T. Najprzew. X. Antoniego Opidowicza, proboszcza i vice-dziekana, Sułkowice (p. loco) P. Dyec. P. A.

3) W Poznańskim do Przew. X. W. Kalkowskiego, proboszcza, prezesa dyecezalnego, Wilczyna poczta Podrzewie — W. Ks. Poznańskie.

4) W dyecezyi chełmińskiej do Przewiel. Ks. Lic. Łabuńskiego, dziekana, prezesa dyecezalnego, Sullenczyn (p. loco) Prusy zachodnie.

5) W Archidyecezyi lwowskiej obrz. łac. do X. Ludwika Dąbrowskiego, prob. o. ł. Bruckenthal p. Uhnów.

6) Wreszcie Austrii do Przewiel. Ks. Karola Krasa, Kooperatora, Dyrektora krajowego, Wiedeń VII. 3. Altlerchenfeld.

Do Towarzystwa Kapłanów Adoratorów należą:

### I. a) Dawni Członkowie.

1. Przew. X. Bartłomiej Wądrzyk, proboszcz w Budzowie.
2. Przew. X. Józef Bylica, proboszcz w Bieńkowie.
3. Przew. X. Stanisław Halatek, proboszcz w Trzebuni.
4. Przew. X. Franc. Domaradzki kapelan we Wicyniu.
5. WX. Piotr Marzec, wikary w Poroninie.
6. WX. Michał Góra, wikary w Białej.

### b) Nowi Członkowie i Prenumeratorowie.

- Przew. X. Stanisław Adamczyk, prob. o. ł. w Tłustem.  
Przew. X. Leon Kwiatkowski, prob. w Błażowej.  
Przew. X. Alex. J. Opolski, Katecheta Sem., Czerniowce.  
Przew. X. Tom. Juszczałowicz, prob. o. ł. w Louisenthal.  
Przew. X. Antoni Podgórski, prob. w Iwoniezu.  
Przew. X. Karol Przyborowski, prob. Mariahilf.  
Przew. X. Hieronim Hordyński, adm. w Zastawnie.  
Przew. X. Józef Jakób Raschke, prob. w Karlsberg.  
WX. Michał Bigajski, Wikary w Tenczynku.  
Przew. X. Michał Harbut, prob. w Przytkowicach.  
Przew. X. Józef Krupiński, wik. w Jazowsku.  
Przew. X. Antoni Ruminowski, admin. Siedliska — Bogusz.  
Przew. X. Maks. Bok, wik. na Zwierzyńcu, Kraków.  
Przew. X. Piotr Grębosz, prob. we Woznikach.  
Przew. X. Jan Mianowski, Penit. Kość. N. M. P. Kraków.  
Przew. X. Franc. Pawlikowski, Sen. wik. kat. Tarnów.  
Przew. X. Józef Scisłowski, kat. gimn. Buczacz.  
Przew. X. Michał Tokarski, katecheta Rzeszów.

### II. Prenumeratorowie.

- Przew. X. Kanonik Franc. Iwanicki, prob. Wolków.  
Przew. X. Mateusz Muchowicz, Filipin, Tarnów.  
Przew. X. Paweł Wiatr, Filipin, Tarnów.  
Przew. X. Kan. Walenty Mączka, prob. we Wesołej.  
Przew. X. Kan. Ben. Banach, prob. Winniki.  
WX. Jan Marek, Lubień ad Rzeszów.  
Przew. X. Mateusz Sos, prob. w Targowiskach.  
Przew. X. Michał Krupa, prob. w Waxmundzie.  
Przew. X. Kan. Wawrzyniec Centt, Rektor D. Em. Kraków.  
Przew. X. Ignacy Baran, Emeryt, Kraków.

Przew. X. Bruno M. Lauska, prob. Mosty wielkie.  
Najprzew. X. Prałat Karol Koczorowski, Podkomorzy Papieski, kan.  
i proboszcz w Opryłowcach.

Przew. X. Kanonik Andrzej Gonet, prob. w Nowosielcach.

Przew. X. Karol Bauch, prob. w Żółkwi.

Przew. X. Walenty Szczepaniak, katech. Żółkiew.

WX. Maryan Witkowski, wikary w Żółkwi.

WX. Leon Gondelowski, wik. w Rymanowie.

Przew. X. Józef Tereskiewicz, prob. w Podbużu.

Przew. X. P. Rylski, kapelan w Kozłowie.

Clariss. X. Dr. Jan Siemieński w Zakopanem.

Przew. X. Dziekan Jan Stopczyński, prob. w Podhajcach.

Przew. X. Marcin Augustyn, prob. w Milczycach.

Wiel. X. Wojciech Błażewski, wikary w Milczycach.

Wiel. X. Franciszek Jabłoński, wikary w Frydrychowicach.

Wiel. X. Wiuc. Pixa, przy kośc. Najśw. M. P. Kraków.

Przew. X. Jan Suwada, proboszcz w Luszowicach.

Przew. X. Wład. Sarna, proboszcz w Szebnicach.

Wiel. X. Jan Szewczyk, wikary w Choczni.

Reverendss. X. Kanonik Fr. Lipiński, proboszcz w Bochni.

Przew. X. Ant. Rokosz, wikary w Horodence.

Przybyło do dnia 10. maja nadto 12 P. T. Księży, których nazwiska  
podamy w następnym Nrze „Eucharistii“.

## OGŁOSZENIA.

### „De charitate fraterna“.

Concio in Congregatione decanali habita a Ludovico Dąbrowski  
parcho r. 1 in Bruckenthal.

Cena egz. 20 et. (z przesyłką pocztową).

Nabyć można u autora w Bruckenthalu (o. poczta Uhnów).

### Na uroczystość Bożego Ciała.

Z końcem b. m., wyjdą drukiem

Kazanie o Przen. Sakramencie Ołtarza i o Mszy św.

X. L. D. — Cena 20 centów.

Hymny św. na Boże Ciało

(tekst łaciński i polski), tł. p. X. W. J. J. — Cena 10 et.

Bardzo dobre do medytacji,

Zamawiać można w Administracyi „SS Eucharistii“, Bruckenthal p. Uhnów.

Właściciel, wydawca i za redakcyę odpowiedzialny ks. Ludwik Dąbrowski.

Z Drukarni Ludowej we Lwowie, pod zarz. St. Baylego.

